

svare Renter og Afdrag paa Gjælden. For mit Vedkommende forekommer det mig, at det vilde være smukkeſt, om man udstemte Gjælden. Nigtig nok har den ærede Ordfører ſagt, at Ningsdagen har ydet ſit Bidrag til Theatret ved i 5 Aar at votere 50,000 Rd. aarlig. Men, mine Herrer, denne Votering er jo ikke noget Nyt, det er jo Noget, ſom har været i en lang Mærſke, at Staten har ydet Tilſkud til Theatrets Drift, og jeg tror unægtelig, at man vanſkelig vil faae Publikum til at opfatte dette, ſom om der derved var ydet et Tilſkud til det nye Theaters Opførelſe. Thi det er jo den nye Theaterbygning, hvorom her er Tale, og hvortil baade Kommunen og Private have ydet ſaa rige og rundelige Bidrag. Jeg tillader mig derfor at foreſlaa det høje Thing, at det udstemmer Gjælden, i hvilket Tilfælde da Theatret muligens vilde kunne i det Mindſte foreløbig — thi jeg tror ikke paatage mig nogenſomhelſt Forpligtelſe med Henſyn til, at det vil ſtaa til — alſaa foreløbig hjælpe ſig med et noget mindre Tilſkud, eller at man, forſaa vidt Gjælden ſkal blive ſtaende, da i Genhold til Mindretallets Forſlag lader Bidraget til Theatret blive ſtaende ved den Sum, ſom oprindelig er bleven foreſlaaet af Ministeriet. Naar den ærede Ordfører har udtalt, at dette muligvis kunde medføre den Vanſelighed, at det kunde blive et Slags Normalbudget for Theatret, en ſtaende Sum, ſom Theatret for Fremtiden beſtandig ſkulde have, da tror jeg ikke, der er nogen Fare derfor; thi hvis Theaterregnskaberne og Regnskabsoverſigterne ſkulle viſe, at Theatrets Indtægt var i Stigen og i ſaa vedvarende Stigen, at dette Bidrag kunde nedſættes, da tror jeg virkelig ogſaa, det nok vilde blive nedſat. Jeg tillader mig derfor, ſom ſagt, at henſtille, at man ikke vil bringe Theaterbeſtyrelſen i den overordentlig vanſkelige Stilling, at Theatret muligvis ved Udløbet af Finantsaaret ſkulde ſtaa uden Reſourcer. Naar imidlertid den ærede Ordfører har henledet Opmærkſomheden paa, at Theaterbeſtyrelſen var berettiget til at optage Laan, er det ganſke rigtigt, men under den Forudsætning, at Theaterbeſtyrelſen ſer ſig iſtand til at tilbagebetale det inden en vis kort Friſt. Et ſligt Laan kunde Theatret trygt optage paa en Tid, hvor det havde et femaarigt Tilſkud af Staten, og hvor det alſaa havde Sikkerhed for, at Laanet kunde blive tilbagebetalt; men under de forhaandenværende ſvævende Omſtændigheder, hvor det er uſikkert, om Theatret ſaar det aarlige Tilſkud, det ſkal bruge, mener jeg, det vilde være et temmeligt ſtort Anſvar for Theaterbeſtyrelſen at optage et ſaadant Laan, for hvis Tilbagebetaling det ikke havde fuldſtændig Betryggelſe.

Scavenius: Der er ingen Tvivl om, at den ærede Ordfører har Ret, naar han erklærer, at vi nu have en juridisk Ret til at afgjøre, om det Tilſkud, ſom er ydet Theatret i de ſidſte Aar, ſkal betragtes ſom Laan eller Gave. Det vilde vi

Allesammen meget godt, men deraf følger ikke, at det ſkulde være billigt, at vi nu beſlutte, at det ſkal betragtes ſom Laan. Det er det, ſom vi fra vor Side betragte ſom meget ubilligt imod Theatret. Det var ogſaa kun under Forudsætning af, at Flertallets Forſlag blev vedtaget og gennemført, at jeg ſør tilloed mig at udvikle, at man ikke kunde ſige andet, end at det Theater, ſom Staten har anſkaffet ſig, har den anſkaffet ſig paa en overordentlig billig og økonomiſt Maade, thi den havde under anførte Forudsætning ikke givet Noget for det. Den ærede Ordfører kom med et Par Bemærkninger i Anledning af en mulig Forhøiſe paa Kontoen VI. A. til videnskabelige Formaaſs Fremme, ſom jeg paa ingen Maade kan være enig med ham i. Jeg vilde betragte det ſom i høj Grad uheldigt, om Finantsudvalget ſkulde beſkæftige ſig med perſonlige Spørgsmaal om, hvorvidt en eller anden Mand henſigtsmæssig ſkulde have et viſt Tilſkud af denne Konto eller ikke. Jeg kan forſtaa, at naar et Medlem beſtemt veed eller tror beſtemt at vide, at en enkelt Mand i Følge ſin Virkſomhed fortjener et ſaadant Tilſkud, men ikke har opnaaet det af Ministeren, at da det enkelte Medlem henleder Ministerens Opmærkſomhed paa en ſaadan Mand. Det kan jeg forſtaa, og det er viſt altid blevet gjort, og vil altid blive gjort; men derfra at drage den Slutning, at det Rette ſkulde være, at vi forſt i Udvalget og ſaa her i Thinget ſkulde tage Beſlutning om, hvem der ſkulde have Tilſkud af denne Konto, vil jeg rigtig nok betragte ſom den omvendte Tingenes Orden. Jeg vil ſige, at hvis den ærede Minister kom med et Forſlag til 3die Behandling, hvorved han bad om at faae denne Konto om midlertidig Underſtøttelſe forhøiet, vilde jeg være villig til at ſtemme derfor, og jeg vilde være villig dertil, ſelv om Ministeren i ſin ſkrivelſe ſagde: Den og den beſtemte Mand har jeg efter Opfordring fra Thinget eller Udvalget ſpecielt tænkt mig ſkal have en Del deraf — ogſaa i det Tilfælde kan jeg finde det rimeligt at gaa ind derpaa. Men hvis derimod den ærede Minister vilde ſtille Forſlag om, at en ſaadan beſtemt enkelt Mand ſkulde have ſaa og ſaa Meget af de midlertidige Underſtøttelſer, ſkulde han ſaae mig imod ſig i alt Fald. Om Thinget vilde vedtage det eller ikke, vilde være mig temmelig ligegyldigt, men jeg vilde af den Grund, jeg har anført, ubetinget ſtemme imod et ſaadant Forſlag og raade Thinget til at gjøre det Samme.

Sindenburg: Naaget jeg ikke tror, at det hører ind under Thingets lobbeſtemte Virkſomhed at udtale ſig over eller ſælde Dom over, hvorvidt den Kontrakt, ſom under 23de August 1866 er bleven ſluttet imellem Waiſenhuſets Direktion og den nuværende Forpagter af Waiſenhuſets Apothekprivilegium, er forſvarlig eller ikke, opfordrer den ærede Ordførers Bemærkninger